

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **groot Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT

Drie maal per week 6 franks per jaar.

Twee " " " 4 " " "

Een " " " 2 " " "

Een blad afzonderlijk 10 centimes.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen 1 25 centimes per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 27 SEPTEMBER.

Goede maatregel.

De *Etoile belge* meldt — met verontwaardiging natuurlijk — dat op bevel van minister Vandepereboom, de lastkubieren der onderoeringen voor rekening der Staatspoorwegen voortaan bepalen, dat het aan de ondernemers verboden is hunne werklieden nog des zondags te doen werken.

Al de verontwaardiging van de *Etoile* en haars gelijkij zal niet belleten dat deze maatregel door de overgrote meerderheid der bevolking en vooral door de werklieden zal toegelicht worden.

Eene pruisische parade.

Het soldatenspel is het liefsplezier van den jongen duitschen keizer. Men weet dat die parades inderdaad prachtig zijn, doch stijf, vol regelucht. Geen oogslag mag anders zijn dan hij moet zijn; geen plooi van een broek mag zich permitteren anders gevormd te zijn, dan het reglement wil, zegt de *Fliegende Blätter*.

De parade heeft plaats op Tempelhoferveld. Een toeschouwer schrijft over een dezer parades:

« Tusschen elk regiment infanterie is eene opening; de artillerie, de uhlanen, de huzaren (*roode, groene en blauwe*), de dragonders, de kurassiers, staan in dichte massa opeen; maar elk korps van het andere een weinig gescheiden. Juist door één dezer openingen zag men de uhlanen; geen lans, geen wimpel bewoog zich, toen de keizer er langs kwam; geen pferd verroerde zich.

« Knap zien zij er uit die kerels; en als zij straks optrekken dan is de stap van die 10,000 man infanterie één stap en de eene witte broek na de andere gaat regelmatig voorbij; 't zijn als spoken, want de lucht is dik, en het wit steekt af op het groene grasveld.

« Tegen negen ure was alles gereed en stond het legerkorps gereed. Geengalopperende officieren meer, bevelen halend of brengend, geen draveude polieiemannen; alles stil!... Naast elk regiment staat de bevelvoerder. Voor het geheel, dicht bij eenen toegang naar het veld, staat de algemeene kommandant van het korps.

« Weininge minuten voor 9 ure, ziet men prins Albrecht van Pruisen met een kleinen staf spoorstraks wegrijden, een oogenblik later volgt de bevelvoerende generaal. Precies ten 9 ure komt de keizer, op een goudvos gezeten, het veld oprijden, met een schitterenden staf van 80 hoofd-officieren en hooge ambtenaars achter zich.

« Hij rijdt enige passen voor degenen, die in zijne onmiddellijke nabijheid zijn, maar toch zoo dat hij nog naast hen rijdt, dicht langs de gelederen. Alle muziekkorpsen heffen het *Ich bin ein Preuss* aan, en uit alle soldatenmonden klinkt driemaal *Hoera!* Strak en stijf staat de massa, het geweer presenteerend; strak en stijf zit de keizer te paard, met een witten veerbus wapperend boven het geelachtige lint van de Zwarte-Adelaarsorde.

« Hij slaat aan, en *Heil dir im Siegeskranz* heft de muziek aan van elk korps als hij nadert. Zijn groot is afgemeten, zijn oog niet van den troep afgewend. Zoo rijdt hij met zijn gevolg een half uur lang om de troepen. Uit de verte klinkt het vroolijk geschetter van de trompetten der kavalerie, de zwaarder muziek der uhlanen, de heller tonen van het korps artillerie.

« Zoodra de keizer eene afdeling voorbij is, marcheert ze weg opdat de voorbijmarsch onmiddellijk kunne beginnen.

« En terwijl Wilhelm II met een onderzoekend oog de gelederen langs rijdt, scharn' zich ruim 200 officieren van alle wapens te paard, die zich thans te B-rijden bevinden en niet in dienst zijn, op de plaats waar de keizer het *défilé* zal bijwoonen. Voor u ziet gij deze verzameling blinkende uniformen, van allerlei kleuren; in de verte de stoet des keizers, links de marcheerende infanterie stelling nemend, rechts de witte kurassiers — die eene kuras meer hebben — met de koperen helmen.

« Dan geeft de keizer zijn paard de sporen en in een oogwenk is hij met zijnen staf op de plaats, waar de buiten dienst zijnde officieren zich bevinden. De opperster lme-ster in rooden rok met een, ziet men dan hier, dan daar in de weer. Is de keizer zich voor de officieren plaatst, die allen eerbiedig, in één oogwenk, in zeven gereelde rijen zijn gegroeped, ziet men den stalleester aan den koetsier van het eerste eener lange reeks rijtuigen, die langs een vrij gehouden baan komen oprijden, eenen weuk geven.

« Ouder geleide van den stalle-ster, rijdt het tuig, waarin een der prinsessen van het keizerlijk huis is gezeten, tot dicht bij de staf. Geen ve minuut nadat de keizer, na eene zwenking hebben gemaakt ten einde den groet der officieren te beantwoorden, zich voor het *défilé* heeft plaatst, begint de optocht.

« De marsch vangt aan. Daar bewegen zich de assa's als één man, en er om heen ziet men het woel der rijtuigen. Tweemaal wordt voorbijgejken, de rijdende maatschap de tweede maal draf. De grond dreunt onder de hoeven der erde en het gehots van de kanons. Overstoort-er kalm ziet de keizer het schouwspel aan. Hij aat voor alle anderen, niemand naast hem, ar als de duizenden voorbij zijn, verzamelen

zich de officieren der troep om hem heen, hij spreekt ze toe en zegt wat hij over de houding van het korps denkt.

De schrijver merkt op dat de keizer eene nieuwsgierigheid heeft in de voerd. Hij zelf vergezelt de eerewacht, die de vaandels naar het paleis brengt. Dan kon men hem van nabij zien. Hij rijdt alleen voorop.

« Op zijn gelaat ligt veel ernstigheid te lezen; het is echter niet barsch; doch daarom precies niet vriendelijk. Hij groot de juichende menigte op militaire wijze. « Men ziet, zegde een landgenoot, dat de jonge vorst het volle bewustzijn zijner waardigheid en zijner verantwoordelijkheid van zijne roeping gevoelt en begrijpt. « 't Was een trotsch schouwspel. *Ein scheidtiger Cavalier*, zegde een jubelende Berlijner. »

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* op vrijdag 26 OCTOBER aanstaande.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld: 282 koeien, 21 kalveren, 15 schapen, 217 vette varkens, 929 baggen, 259 loopers.

BINNENLAND.

Het gemeentebestuur van Luik neemt voor de door van oktober strenge maatregelen, die ook voor andere plaatsen aan te bevelen zijn. Alle hazardspel, onder welken vorm ook, is verboden evenals de verkoop van sausjes. De oefeningen van dienemmers met wilde beesten zijn ook niet toegelaten. Voor de opening der voor zullen de barakken en wagens zorgvuldig nagezien worden door gemeesheeren.

— In de tentoonstelling te Brussel was zondag eene overgrote menigte aanwezig, om het opstijgen bij te wonen van niet min dan vier luchtballen! Men verdronk zich letterlijk in de zalen en in de bierhuizen.

— Een der Mexicanen van de troep, die thans vertoeningen geeft in de Tentoonstelling, werd woensdag morgen aangehouden, terwijl hij op het dak zat van een huis der Renteni-straat, waar hij opgeklauterd was om binnen te trekken. Een muzikant van de zelfde troep, afkomstig uit den Texas, is nu verdwenen in gezelschap van eene vrouw; voorealer te vertrekken, heelt hij den koffer van en zijner kameraden opengebroken en er eene som van 96 frank uit gestolen.

— **LOTERIJ DER TENTOONSTELLING.** — De trekking van de loterij der tentoonstelling is dinsdag, 25 september, begonnen. De winnende nummers worden getrokken als volgt: Dinsdag, 25 september, 546 nummers voor 103,000 fr. prijzen. Donderdag, 27 september, 601 nummers voor 113,000 fr. prijzen. Zaterdag, 29 september, 741 nummers voor 113,000 fr. prijzen. Dinsdag, 2 oktober, 204 nummers voor 140,000 frank prijzen, waaronder de groote prijs van 100,000 fr.

— De Noordstatie te Brussel zal waarschijnlijk van af 1 oktober, elektrisch verlicht worden. Er zullen drie-en-veertig gloeilampen zijn voor de drie middenhallen, en twaalf voor elk der zijhallen. Het licht zal voortgebracht worden door eene machien van honderd paardenkracht. De Rogier-plaats, die thans door drie gloeilampen verlicht is, zal er zes krijgen.

— Een jonge ontvangersklerk, Gillet genaamd, die voor eigen rekening de belastingen van eene gemeente nabij Brussel ging ontvangen, is aangehouden, voor aftroggelarij; de kas van den ontvanger zal hierdoor ditmaal niet te lijden hebben, daar op de brieven der lastenbetalers te lezen is dat geene belasting aan dragers van dwangbevelen mogen betaald worden, op straf van tweemaal te moeten betalen. De ontvreemde sommen zijn gelukkig niet talrijk en is er slechts eene som van 800 en eene van 250 fr. Om te belleten dat de belasting eene tweede maal zoo geëischt worden, had Gillet ook de boeken vervalscht.

— Het onderzoek over de diefstallen in de Noordstatie te Brussel is aan den gang. Donderdag zijn verscheidene getuigen gehoord geweest. De heer Van den Peereboom zelf houdt zich met de zaak bezig; vrijdag namiddag heeft hij een lang gesprek gehad met de algemeene opzieners, die met het onderzoek gelast zijn.

— De echtgenooten D., die vroeger St-Gillis bewoonden, kregen ruzie. De man ging in de Nieuwbrugstraat wonen en de vrouw, Jeannette H., in den Resedagang, bij hare moeder. Beiden zijn jong. D. is 25 en Jeannette 22 jaar. Twee kinderen zijn uit hun huwelijks gesproten. Verscheidene malen is D. bij zijne schoonmoeder gegaan om Jeannette terug te halen. Doch vruchteloos, zondag nacht begaf zich D. weer naar den Resedagang en kreeg twist met zijne vrouw. Eensklaps haalde hij een scheermes uit en seede zijne vrouw de keel door. De moordenaar werd door de geburen aangehouden en naar het politiebureau gebracht.

— De koning verleent zijn verblijf te Oostende; onze vorst doet lange wandelingen op den zeedijk en gaat de groote werken bezichtigen, welke te Oostende uitgevoerd worden. Men verzekert dat Z. M. nog tot het einde dezer maand te Oostende zal verblijven.

— De zaken gaan slecht, hoort men gedurig zeggen, en Blankenberge, Heyst en Oostende,

zijn opgepropt geweest van badgasten. Daar toch zag men niet dat de zaken slecht gingen! Te Oostende waren er den 20 september, de bezoekers van eenen dag terzij gelaten, reeds 50,000 badgasten geweest. De ontvangsten van de kuraal bedroegen 255,000 fr.; de speelzalen brachten 110,000 fr. en de restauratie 12,500 fr. op te samen 557,000 fr. De kabinenliefers hebben echter te klagen. Het konde s'zooen hellette veel baden te nemen. Dit is het geval te Blankenberge en Heyst gelijk te Oostende.

— Men meldt uit Antwerpen: Verscheidene maatschappijen hebben zondag den verjaardag van het afsterven van Conscience gevierd, door een bezoek te brengen aan zijn graf. De maatschappijen begaven er zich in verschillende groepen naar toe, en legden er kronen neder.

— **VERSCHRIKKELIJK ONGELUK MET DEN STOOMTRAM TE ECKEREN.** — Maanleg avond, tusschen 8 1/2 en 9 ure, toen de gemeente Eekeren vol op hare kennis vierde, werd eensklaps de gewone vreugde onzer luitentenden gestoord door eene verschrikkelijke ramp. De baan van den stoomtram die de gemeente doorloopt en welke zondag aanstaande eerst officieel moest ingehuldigd worden, was op de markt belemmerd door de kramen die ter gelegenheid der kennis aldaar waren opgeslagen.

Recht over de herberg *De Ster* stond een kraam met porseleinen voorwerpen die in het publiek worden ter uitloting geboden. Ieder stond nieuwsgierig te zien, toen men eensklaps een vreemd gerucht hoorde, welk geelk op een naderenden donderslag. Alvorens men zich kon rekenschap geven van hetgeen plaats had, verscheen hij den ondraai der Marktplaats de locomotief van den stoomtram, in volle stoomkracht voortgedreven.

Op minder tijd dat wij het zouden kunnen beschrijven, was het porseleinkraam, dat juist op de baan stond, in gruit geslagen; ieder vluhte met schrik van de plaats der ramp zonder zich nog te kunnen rekenschap geven van het gebeurde.

Met verschrikkelijk gedruisch was het kraam in splinters geslagen; alles was als door eene bovennatuurlijke kracht verpletterd; twee personen die zich in het kraam bevonden, werden achteront geslagen en bleven buiten kennis ten gronde. De dochter, een meisje van ongeveer 15 tot 16 jaar, werd op den slag gedood en alzichelijk in stukken gereden.

Het kraam van den heer Andreas Gallée, waffelbakker, voor uithangbord dragende *A la Friture Belge* en dat aan verstoemd kraam paalde, leed ook belangrijke schade.

Zekere Remie, oud 28 jaar, wonende Elisabethstraat te Antwerpen en die sedert 7 jaar in dienst was als bediende in het waffelhuus van den heer Gallée, die juist op het oogenblik der ramp bezig was met alles op te schikken in het achtervertrek, bij het gerucht het hoofd buiten stak, werd op hetzelfde oogenblik meegesleept door de hontstukken van het verbrijzelde kraam, waardoor hij ongelukkig onder de wielen van het oog altijd voorloperde stoomstuijg geraakte en letterlijk het hoofd werd afgesneden.

Verdere ongelukken waren nog te betreuren geweest zonder de moedige hand-ling van den heer Dekkers, van Eekeren, die op de locomotief sprong en er in gelukte, ondanks het groot gevaar, deze tot staan te brengen.

De bloedende overblijfsels der beide slachtoffers werden naar het doodenhuis der gemeente gebracht.

Grooter had de ramp kunnen zijn en meerdere slachtoffers had men zeker te betreuren gehad, zonder de moedige opoffering der heeren Gallée en Lellens, die zich beieverden den brand te blussen die door het verbrijzelen der petroollampen van het porseleinkraam veroorzaakt werd en welke zich nu slechts bepaalt bij eenige lichte beschadigingen aan de aanpalende kramen.

Na de ramp kwamen de gemeenteverheuden ter plaats en een voorloopig onderzoek werd door den brigadier-veldwachter, Leon Rogier en den brigadier der gendarmerie ingesteld.

Algemeen is men van gevoelen in de gemeente dat de verantwoordelijkheid der ramp moet toegeschreven worden aan de veronachtzaamheid van den machinist van den stoomtram. Volgens men zegt, verkeerde hij in staat van dronkenschap en werd hij op de plaats genaamd Het Izeren Kruis van de machien in eene gracht geworpen, waar hij buiten kennis bleef liggen, zoodat de machinist geheel alleen overreedt.

Het parket is dinsdag morgen rond 11 ure, uit Antwerpen in de gemeente aangekomen om nadere inlichtingen te nemen over de oorzaak der ramp. De kennis heeft als bij tooverslag opgehouden en ieder neemt zijn deel aan den algemeenen rouw, die deze gebeurtenis heeft teweeggebracht.

Het is zeer moeilijk, zegt een ooggetuige, een gedachte te geven van het tooneel dat plaats greep op het oogenblik van het ongeluk. Mannen, vrouwen en kinderen, liepen al huilende en schreeuwende dooreen, dat het akelig om zien en hooren was.

Zoodals wij hooger zeggen, was deze linie niet in exploitatie. De machinist, die met zijne machien van Wilmarskonck kwam, had verzinnd den voorschreven omweg langs de *Blauwe Hoek* te maken en daar hij in dronken toestand verkeerde,

was hij op ongeveer 10 minuten afstand van Eekeren, van zijn locomotief gevallen, zoo dat op het oogenblik dat de heer Leopold Dekkers op de machien sprong, er zich niemand op bevond dan de stoker, een knaap van 15 jaar, Frans Nerwen, die zelf nog niet eens wist dat de machinist van de locomotief was gevallen. De machinist Albert Bruno, is aangehouden en wordt bewaakt tot aankomst van het parket. Het stoffelijk verlies is nog niet berekend.

Politiek overzicht.

DAGBOEK VAN KEIZER FREDERIK.

Het dagboek van keizer Frederik, het welk komt te verschijnen, trekt in Duitschland en elders zeer de aandacht en geeft tot allerlei vragen en beschouwingen aanleiding. Wie maakt het openbaar, vraagt men, en met welk doel? Een feit is, dat prins Bismarck en wijlen keizer Willem er in het dagboek veel minder goed afkomen dan de kroonprins zelf en de groothertog van Baden.

Opmerkelijk is het, dat de *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* geheel zijgt over de aankondiging en dat de *Kreuzzeitung* en de *Kölnische* er slechts zeer ter loops van gewagen. De nationaal liberale bladen keuren de openbaarmaking af en wijzen er op, dat de zaak, die het stuk aan de *Rundschau* gaf, in elk geval niet gehandeld heeft in den geest van wijlen keizer Frederik. Immers dezelve heeft indertijd van het dagboek twaalf exemplaren laten drukken en oader lanige vrienden roodgeleed, op voorwaarde dat daarvan in de eerste halve eeuw nog niets mocht worden openbaar gemaakt.

Dat alles is bijzaak. Hoofdzak is de verwerking van het dagboek door het publiek en dat kan er zeer veel uit leeren. Allereerst leert het er den kloeken linnen man, den heilias! te vroeg is loengegaan, in al zijnen euvand, de gelijkheid en beinaadigheid in keunen en lieflobben, en het nog meer betreuren, dat het hem niet gegeven werd zijn volk langer te regeren. En ten tweede vindt men een groot aantal belangrijke bijzonderheden in omtrent den oorlog van 1870 en de wijze waarop het duitsche keizerrijk is tot stand gekomen.

Zoodals voorzien was, verwerkt de openbaarmaking uit het dagboek van wijlen keizer Frederik III, eenen storm van geschrijf. Heiden verklaart de heer Delbrück, vroeger leermester in het gezin van den keizer, dat hij geen deel heeft aan de openbaarmaking, waarvan hij verdacht werd gehouden, omdat Delbrück eenige maanden geleden velerlei vertrouwelijke bijzonderheden over den keizer heeft bekend gemaakt.

Prins Bismarck laat rondtroonen dat hij het dagboek voor twijfelachtig houdt.

Bovendien schrijft de *Norddeutsche Zeitung* aan het hoofd harer kolommen: « Wij zijn gemachtigd te verklaren, dat deze openbaarmaking geschied is zonder voorkennis van den tegenwoordigen keizer Wilhelm II. Wat den inhoud van dit veronderstelde dagboek van Frederik III betreft, zoo bevat dit, volgens de herinnering der bij de gebeurtenissen tegenwoordig geweest zijnde personen, zulke groote onjuistheden in tijdsbepaling en toedracht der zaken dat de echtheid er van getwijfeld moet worden. Bepaaldelijk kan het niet waar zijn, dat de gehele inhoud van den kroonprins zelve afkomstig en dat voor dag aldus mit versche herinnering door hem opgeschreven zijn zal.

DE REIZEN VAN KEIZER WILLEM.

De keizer van Duitschland is eergisteren dinsdag met bijzondere trein naar Dordrecht vertrokken, alwaar hij den prins van Lippe gaat bezoeken en eene bedevaart gaat doen naar het beoerde graf van Hermann, aanvoerder der Chersken, die in het jaar negen onzer jaertelling de rommeinsche legioenen van Varus in het Tentoburger Wald versloeg. Vandaar zou de keizer zijn reistreeksch naar Stuttgart begeven.

Eene depeche uit Madrid, die wij dinsdag hebben medegedeeld meldt, dat de oud maarschalk Bazaine zondag namiddag overleden is. De loopbaan van Bazaine, die zoo schitterend begon, is ellendig geëindigd. Hij werd geboren den 14 februari 1811 uit eene militaire familie, werd soldaat op 20 jaren leeftijd, won zijne eerste epauletten in Afrika op 24 jaren onderaan en kreeg het kruis op het slagveld. In 1839 keerde hij terug naar Algerie, na twee bloedige veldtochten tegen de Carlisten. Toen was hij kapitein, in 1843 luitenant-kolonel, in welke hoedanigheid hij naar den Krim trok in 1854.

Hoe hij zich hi-rijd gedroeg is overbekend, want hij keerde terug als divisie-generaal. In 1862 werd hij geplaatst aan het hoofd der expeditie naar Mexico, die eindigde met het noodlottig uiteinde van keizer Maximiliaan te Queretaro. In 1864 werd generaal Bazaine verheven tot de waardigheid van maarschalk, zoodat hij van rechts vage senator was. In 1869 werd hij benoemd tot hoofdbevelhebber over de keizerlijke lijfwacht. Den 13 juli werd hij benoemd tot hoofdbevelhebber over het 5^e korps van het Rijnleger en de veldtocht die er op volgde vaagde al dien roem uit, deed al de grootheid verdwijnen als rook.